

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. LXXI. An sit aliqua ratio, quæ viuente poßunt iuuare, vt liberentur à molestia, quam interdum afferunt purga[n]di Spiritus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

mandrita. qui rogatus à Theodoro, regio duce, vt domum à molestibus Spiritibus liberaret; illam dicitur ingressus, & totam noctem psallendo, & Deum obsecrando traduxisse: atque aqua, cui benedixerat aspersisse: at sic à Spirituum molestia liberasse. Vide Metaphrastem in vita Theodori, apud Surium, Fom. 2.

MODI QUIBVS LICITVM EST CONTRA
impugnationes & molestias Spirituum pur-
gandorum agere.

CAP. LXXI.

Esse aliquam rationem atque modum, quo viuentes possint se liberare à molestia, quam ipsis purgandi Spiritus afferunt.

1. **E**Xpositis rationibus, quibus à Dæmonum infestatione loca liberantur; proximum est, vt modos explicemus, quibus ne molesti sint hominum purgandi Spiritus, efficitur. Et breuissimè dici potest *vnus esse*: & quidem eundem cum illo, quo à molestia liberamur mendicorum, atq; pauperum, qui stipem atque eleemosynam importuniùs petunt. Quis ille? *Satisfaciat Spirituum desiderio. Quod verù desiderium? Nostra vt opera iuuentur à miseria. Quæ opera? Quæ misericordiam Spires; non quæ pietatis habeat atq; beneuolentiæ nihil.*

2. Breuibushic multa complector; & quia multa breuibus, explicanda, & comprobanda. Omnia verò vel ad conditionem pertinent Spirituum, qui molesti sunt: vel ad nostrum officium: vel ad opera, quibus ipsorum inopiæ subuenimus.

3. *Conditio Spirituum illorum insinuat esse misera; quæ aliorum auxilio indigeat, & possit subleuari. officij nostri ratio, vt ipsis subueniamus, opera, media sunt, quibus subleuantur. Primum hoc Cpaite: persequemur, reliqua sequentibus.*

4. Et quidem esse quosdam Spiritus, qui hoc solùm nomine molesti sunt, vt in miseriis, quas sustinent, aliquod leuamen, accipiant, extra controuersiam est; nec hoc loco probandum. quòd verò aliorum opera iuuari possint, quis dubitabit?

5. Si iuuari non possunt; cur, vt iuuentur, molesti sunt? An fortè temeritatis arguendi atque imprudentiæ? quasi, qui tentent, quod, consequi est impossibile? At procul à purgandis Spiritibus omnis temeritas: procul imprudentia. Et vt temerè possint agere ipsi; et tamen

men temerè quicquam agant, Deus non permittit, cuius prouidentia fit, quod ad nos redeant; nostris rebus interfint; nos mole-
stare possint.

Si subsidium ipsis nullum potest afferri; ex ipsorum ne hoc
est conditione, quæ postulet, ut errent solùm, & uiuentibus mole-
sti sint? an ex uiuentium inpotentia, quibus facultas, ut subsidium
præstare valeant, negata est? Prius illorum conditio non postulat:
sed potius ut certis, definitisque locis, quas meruerunt, pœnas lu-
ant, id quæ in assumptis corporibus, quibus illæ nequaquam debentur;
sed in se ipsis, quæ causa peccatorum fuerunt. Si verò facultas
illa uiuentibus diuinitus concessa est, ut ab *immundorum* Spirituum
molestia se vindicare valeant; negata erit, quæ se ab *humanorum* Spi-
rituum molestia liberent?

Vnum quoddam corpus est Ecclesia, cuius caput est Christus.
vno igitur erit, & membrorum inter se, & cum suo capite Christo.
quoniam, ut pulchrè Apostolus loquitur 1. Corinth. 12. *pro inuicem
solicita sunt membra, & si quid vnum membrum patitur, compatiuntur om-
nia.* At defuncti iusti, qui nobis molesti sunt, huius corporis mem-
bra quædam sunt, atque nexibus fidei, Spei atque charitatis nobis-
cum colligati: (neque enim inquit B. Augustinus lib. 20. de ciui-
tate Dei, cap. 9. *priorum anima defunctorum ab Ecclesia, quæ regnum est
Christi, separantur*) possumus igitur ipsis compati: possumus auxili-
ari: possumus miseriam ipsorum subleuare.

Sanctus Ephem Syrus, cum iam moriturus esset, & uiuentium
pro se postularet suffragia, pulchrè ostendit defunctos uiuentium
suffragiis iuuari, duplici similitudine. *Videris, inquit, exemplum ex
particulis Dei creaturis: veluti in fœtu vitis. Vna acerba in agro, & vi-
num quod in dolijs positum est. quando igitur acenus in vite viger, tunc de
stius suo mouebitur, quod est immobile in domo. Vinum (subiungit) mei si-
militudine intelligitur. Capa etiam, quæ posita est in agro, cum tempore suo vires-
cere incaperit, arida quæ in domo est germinat. Si igitur rerum fœtus sic in-
ter se consentiunt, quando magis mortui in memorys vestrarum oblationum
oblectentur?*

Cum mortui possint prodesse mortuis, ut suo exemplo docent E-
lisæus atq; Abraham; quorum hic Lazarum sinu suo excepit; Lu-
cæ 16. ille mortuum excitauit. 4. Reg. 13. Cum viui viuis, quemad-
modum apostolus insinuat, dum vult alterum alterius onera portare,
Gal. 6. Cum mortui viuis, ut defuncti Onias atque Hieremias pro-
bant, dum pro Israelitarum orant populo, 2. Mach. 15. quidni viui
poterunt prodesse mortuis?

- XO. Ad Ephes. 5. cap. vult nos Apostolus ambulare in dilectione, sicut Christus dilexit nos, qui tradidit semetipsum pro nobis. At Christus multis modis dilectionem suam demonstravit. *Viuens in terris profuit viuentibus.* Nam præterquam quòd corporis sanitatem pluribus restituit, etiam à peccatis absoluit Magdalenam, Lucæ 7. Paralyticum, Matth. 9. Zachæum, Lucæ 19. Petram, Lucæ 22. Latronem, Lucæ 23. Idem *mortuus profuit mortuis;* descensu suo ad inferos, quo plurimos soluit ab inferni doloribus, Actu. 2. ut illos præteream, quos ad vitam reuocauit, & quorum aperuit sepulchra, Matth. vltimo. Idem *mortuus profuit viuis.* morte liquidem vitam nobis promeruit sempiternam: & iam noster pro nobis apud cælestem Patrem in cælis non desinit esse aduocatus atque patronus. Denique & *viuens profuit mortuis:* quando nunc puellam in domo, Matth. 9. nunc adolescentem in via, Lucæ 7. nunc Lazarum in sepulchro ad vitam reuocauit. Et nos igitur viuui, ad Christi exemplum, quod Apostolus postulat, non tantum viuui, sed & mortuis, possumus, si non debemus, dilectionis argumenta exhibere, atq; ipsorū necessitatibus, quas patiuntur, subuenire.
- XI. *Amici nostri sunt dicti Spiritus.* Nihil mali cupiunt viuentibus: quin potius cupiunt bona omnia. Tantum igitur abest, ut frustra molesti esse velint, ut potius de molestiis nobis inferendis nihil cogitarent, nisi spes subsidij certa ipsis esset proposita.
- XII. Pluribus ad hanc rem confirmandam opus non est. ipsa, quæ hic suppetunt exempla magnam fidem faciunt; *exempla,* inquam, illorum, qui ad viuos redierunt, sua desideria verbis atque rebus aperuerunt, & se viuentium opera adiutos fuisse, magna grati animi significatione, testati sunt. Gregorius Magnus, vrbis & orbis sanctissimus Pontifex, refert (4. Dialog. cap. 40.) animam Paschasij, quæ in Thermis Puteolanis apparuit S. Germano; ipsius Germani precibus esse liberatam. Alter Gregorius Turonensis, lib. de Gloria Confessorum, cap. 5. docet, sanctam quandam Virginem, nomine Vitalianam, iam defunctam, significasse S. Martino, se ob leue quoddam peccatum purgatorio igne expiari, à quo eiusdem precibus sit erepta. De S. Seuerino testatur Petrus Damianus, in Epist. ad Desiderium, quòd post mortem cuidam presbytero, eiusdem cum Seuerino Ecclesiæ, apparuerit; significari quæ se ob horas Canonicas non suis temporibus recitatas, sustinuisse pœnas purgatorias, & tandem beatorum collegio associatum. In vita S. Malachiæ scribit Sanctissimus Bernardus sororem precibus sancti, à pœnis purgatoriis liberatam, à quibus, ut eius precibus inter-

interuenientibus liberaretur, aliquoties ante, per visum admone-
ri Sanctus vir videbatur. De Bernardo verò scribit VVilhelmus
Abbas, cap. 10. lib. de vita Bernardi, eiusdem precibus adiutum
quendam, & societate sanctorum in cœlo adiunctum, qui iam an-
num integrum pœnas easdem purgatorias sustinuerat. Et Arnul-
phus presbyter quidam S. Remberto, archiepiscopo Bremensi
apparuit; seque ieiunio quadraginta dierum, quod ille pro ipso,
atque ab ipso rogatus, persoluerat, pœnis se solutum, & felicitate
Sanctorum donatum testatus est. Surius Tomo 1. Sanctorum. O-
mitto alios plures, quorum mentio fit capitibus 75. 76. 78. &c.

CAP. LXXII.

*Multis, magnisque de causis conuenire, ut purgan-
dis Spiritibus viui succurrant, quando excita-
tis molestiis ipsorum auxilia postulant.*

Conditionem purgandorum Spirituum exposuimus, 1.
quidque molestia sua quærant: nunc quamuis libertas à
molestiis, quam expetimus, nos per se urgere possit, vt
iis subueniamus, & libertate fruamur; non tamen sola illa mouere
debet. plurimæ causæ sunt, & grauissimæ; quæ, vt his Spiritibus,
quibuscunque possumus modis, subueniamus, nos impellunt.

Et aliæ quidem ab ipsis Spiritibus sumuntur: aliæ ex nostra 2.
viuentium persona: aliæ ex malis, quæ Spiritus illi patiuntur: aliæ
ex diuina prouidètia: aliæ ab exemplo Maiorū: aliæ ex ratione ho-
nestatis: aliæ ex fructibus, qui cū hoc pietatis studio sunt cōiuncti.

Spirituum illa conditio est, vt omnino misericordia digni sint, & 3.
omnibus modis opera nostra debeant iuuari. Neque enim aut Dei,
aut illorum viuentium sunt hostes: quinimò Deum diligunt su-
per omnia nihilque eius honore prius habent: hominum verò & di-
ligunt, & expetunt, & quibus modis possunt, promouent salutem
atque incolumitatem. Qui igitur digni sunt beueficio; indigne il-
lo priuabuntur.

Summa eorum est necessitas Nam & grauissimè plectuntur, & de- 4.
cretas pœnas, nisi aliunde subleuentur, vsque ad nouissimum qua-
drantem dependere compelluntur. Vnde & dici solet huiusmodi,
extrema necessitate premi. Nec malè. Pauper est enim, qui parū ha-
bet. Pauperior, qui nihil habet. Adhuc inferior, qui nihil habet,
nec quæstum vllum, vlla omnino ex re, facere potest. At omnium
est miserimus, qui nihil in bonis habet; & nihil quicquā amplius
lucrari